

Pán dal, Pán vzal, nech je Pánovo meno zvelebené! (Jób 1, 20)

(Matúš Čekan) Zvelebiť Boha za každých okolností dokáže iba ten, kto vo viere vie, že on je nad všetkým. Ľudia či veci môžu pominúť, Boh a jeho láska ostávajú. Zahorknúť naň len preto, lebo dovolil stratu, je veľkou záťažou srdca. Treba s ním v pravde hovoriť o tom, čo prežívame, otvárať si pred ním srdce, no netreba končiť „oslavou“ svojej bolesti či straty. Boh nás neopúšťa, keď je ťažko, preto nech zvelebenie jeho mena uzdravuje naše srdce z každého smútku, bolesti i starosti.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)